

Vincent van den Bergh, Marijke Fleur en Martin Prickaerts

Volgden als 'bouwputwatchers' A2 Maastricht op de voet

‘Nu het bijna klaar is, heb ik afkickverschijnselen’

Het is een aparte groep betrokkenen bij het project A2 Maastricht: de 'bouwputwatchers'. Mensen die uit pure belangstelling de voortgang van de werkzaamheden op de voet volgden. Sinds er van het project alleen bovengronds nog wat is te zien, lijden sommigen aan afkickverschijnselen. Een kennismaking met drie volgers van A2 Maastricht. Ze kennen elkaar niet, maar delen wel dezelfde passie.

Marijke Fleur

‘Ik woon in de Maastrichtse wijk Amby en volg mijn hele leven al de ontwikkelingen in Maastricht op de voet. Vroeger ging ik met mijn man en kinderen regelmatig naar open dagen van bedrijven in de stad. Bijvoorbeeld de papierfabriek, Rijkswaterstaat, openbare werken en de waterzuivering. Allemaal even interessant. Dus toen hier de ondertunneling van de A2 startte, ben ik dat intensief gaan volgen. Helaas zonder mijn man. Hij is in 2007 overleden en had zich met zijn belangstelling voor techniek hier kunnen uitleven. Mijn interesse begon bij de presentatie van de drie ontwerpen vanaf november 2008. Ik heb me daarna geabonneerd op de wekelijkse nieuwsbrief en wist zo wanneer er iets interessants gebeurde. Gemiddeld ging ik vanaf het begin van de werkzaamheden twee keer per week kijken. Dat gaf na

het overlijden van mijn man ook structuur in mijn leven. Tijdens mijn bezoeken ging ik het hele traject af, vanaf de Geusselt of vanaf de andere kant in Randwyck. Er waren zes plekken waar je alles kon overzien en die ging ik dan af. Daarnaast bezocht ik speciale gebeurtenissen. Heel spectaculair vond ik bijvoorbeeld het opbouwen van de beweegbare kraan bij de Scharnerweg. Daar heb ik toen de hele dag voor uitgetrokken. Ook de jaarlijkse open dagen waren een fantastische belevenis. Maar eigenlijk was alles interessant.'

'Heel positief vond ik altijd het contact met de bouwvakkers, de A2-Stewards en de mensen van communicatie. Je kon ze alles vragen en wij werden als bouwputwatchers uitgenodigd voor feestelijke gebeurtenissen. Zoals de ingebruikname van de tunnel in december 2016. Door een oogafwijking kan ik 's avonds niet autorijden. Het team communicatie heeft toen een taxi geregeld. Ik vond dat fantastisch.'

'Vanaf het moment dat het tunneldak dicht was, ben ik de werkzaamheden gaan missen. Er gebeurde bovengronds nog wel van alles, maar daar kon je niet meer goed bij. Ik had echt afkickverschijnselen. Gelukkig zijn er nog acht maanden lang rondleidingen in de tunnel gegeven en daar heb ik regelmatig gebruik van gemaakt. Als ik nu wel eens bij de Geusselt de tunnel inrijd, denk ik terug aan al die momenten dat ik onder in de bouwkuip mocht staan. Ik heb er een aantal jaren intens van genoten en vind het geweldig zoiets unieks te hebben meegemaakt.'

Martin Prickaerts

'Ook wij zijn het project gaan volgen na de presentatie van de drie ontwerpen eind 2008. Ik ging in die tijd met mijn zwager Jef Kerckhoffs elke woensdag samen wandelen in de omgeving. We waren alle twee vervroegd met pensioen. Ik was boekhouder van de Rodahal in Kerkrade, Jef was installateur. Na die presentatie zeiden we tegen elkaar: waarom combineren we het wandelen niet met het volgen van het project? Het traject is er lang genoeg voor. In 2010 heeft mijn broer Harrie, die toen ook in de VUT ging, zich bij ons aangesloten. We wonen vlak bij elkaar in Berg en Terblijt, vijf kilometer van Maastricht. Dus sindsdien was het elke woensdag snel even verzamelen en samen naar de Geusselt. Eerste stop was altijd de uitkijktoren bij de Bauduinstraat. Bij bijzondere gebeurtenissen gingen we wel eens extra.'

'Ik heb over het project tien brede A4-ordners verzameld. Daarmee ben ik op een gegeven moment naar de studeerkamer boven verhuisd, want het werd wat vol in de woonkamer. En dan heb ik nog een hoop knipsels liggen omdat ik door een ziekte in 2014 tijdelijk de zaak niet kon bijhouden. Archiveren zit in mijn bloed. Ik heb wel eens gehoord dat dit project 44.000 controleerbare werkzaamheden telt. Dat vind ik fascinerend. Het meeste plezier heb ik beleefd aan het volgen van het graaf- en stortwerk in de 108 tunnelmoten. Ik heb dat in een Excel-bestand precies bijgehouden. De informatie haalde ik overal vandaan. Het is ongelooflijk hoeveel communicatiekanalen zijn gebruikt bij dit project. Tot en met webcams. Soms keek ik daar nog eens naar vlak voordat ik naar bed ging. Je kon ook de opzichters en bouwvakkers op het werk

zelf altijd vragen stellen. Ik kreeg de indruk dat ze met veel plezier aan de tunnel werkten.'

'Op 21 mei 2016 heb ik in de Lourdeskerk een praatje gehouden over mijn ervaringen als bouwputwatcher. Ik had er slapeloze nachten van. De laatste keer dat ik in het openbaar sprak, in de Rodahal in Kerkrade, viel ik stil. Nu ging het goed. Ik heb toen ook verteld over mijn schoonmoeder van 92, die nog één grote wens had. Ze wilde meemaken dat ze door de tunnel reed. De organisatie van A2 Maastricht heeft toen speciaal voor ons een rit door de tunnel georganiseerd, nog voordat deze open ging, samen met een toelichting door Bart Grote van Avenue2. Voor mijn schoonmoeder een fantastische ervaring.'

'Van afkickverschijnselen hebben we geen last. Vanaf het moment dat er bovengronds niet meer zo veel gebeurde, zijn we naar andere plekken gegaan. Zoals de Noorderbrug in Maastricht of het centrum van Valkenburg dat opnieuw werd ingericht. Voor mij hoefde dat trouwens niet zo. Op die andere plaatsen kun je niet zo dichtbij komen als bij de A2. Zo'n enorm project maak je in je leven maar één keer mee. En met al mijn klappers heb ik dat toch mooi voor het nageslacht vastgelegd.'

Vincent van den Bergh

'De tunnel was voor mij een leuke aanleiding om ook zelf iets met techniek te doen. Ik fotografeer al vijftig jaar en ben op een gegeven moment ook video's gaan maken. Sinds 2004 werk ik als vrijwilliger voor TV Maastricht. Toen de tunnelaanleg begon, had ik nog een baan bij een liftfabrikant. Mijn werktuigbouwkundige en elektrotechnische vaardigheden kwamen goed van pas bij het volgen van de werkzaamheden. Mijn eerste filmpje maakte ik met *time lapse* opnamen van het leeghalen van de Geusseltvijver in 2011. Later dat jaar deed ik hetzelfde bij het inrijden van het vliegende viaduct bij Kruisdonk. Ik had zelf een beugel gemaakt waarmee ik tijdens het lopen stabiele beelden kon maken. En een soort plaat met wielletjes om de camera over de grond te laten rijden. Maar ik heb vooral veel gefilmd met een GoPro camera aan een vijf meter lange telescoopstok. Op mijn werk werd zo'n stok gebruikt om ruimtes in te meten. Ik liet de stok met camera in de bouwkuip of de bekisting zakken waarin het beton wordt gestort. Samen met de *time lapse* opnamen leverde dat soms beelden op die niemand anders heeft gemaakt. Zeker niet in dit project, maar misschien wel nergens in de wereld. Er is me maar een paar keer gezegd dat ik niet mocht filmen, al heb ik wel eens dingen gedaan die officieel niet mochten. Maar door het werken met die stok had doorgaans niemand in de gaten wat ik deed.'

'Ik heb de tunnelwerkzaamheden vier jaar gevolgd. Hoewel ik werkte, ging ik elke dag vanuit mijn huis in Scharn (een paar minuten van de tunnel – red.) even naar de A2 om opnames te maken, al was het maar een kwartier. In 2015 ben ik gestopt toen bij de ANWB-flat de laatste stempels werden weggehaald. Daarna was er bovengronds eigenlijk niks interessants meer te zien. Jammer wel, want ik heb veel spectaculaire dingen gefilmd, zoals het uitgraven van de dertig meter diepe sleuven voor de damwanden zonder dat die meteen instortten. Of het enorme geweld waarmee de dam-

wanden er vervolgens in werden gestampt. Dat beleefde ik twee keer als ik thuis de beelden terugzag.'

'Ik heb in totaal één terabyte aan film gemaakt. Als je alles zou willen zien, ben je vier uur bezig. Ook al deed ik alles op eigen houtje, mijn films zijn regelmatig uitgezonden op TV Maastricht. Uiteindelijk wil ik toch dat het publiek van mijn werk kennis kan nemen. Daarom ben ik nu bezig al mijn materiaal onder te brengen bij het digitale archief van de Provincie Limburg. Dan blijft het bewaard voor de toekomst.'

De bouwputwatchers worden uitgenodigd voor feestelijke bijeenkomsten zoals 'de laatste schep'. Op 16 mei 2014 is ruim 1.400.000 m³ grond, grind en mergel uit de bouwkuip gehaald. Medewerkers, vertegenwoordigers uit de omgeving en pers zijn uitgenodigd voor de mijlpaal.